50 de ani dela moartea lui M. Eminescu

Intâlnire cu Eminescu

Clasificările în artă şi literatură sunt doar aproximaţiuni, al căror folos, netăgăduit din punct de vedere didactic, apare cu totul neîndestulător atunci când vrem să înţelegem, de pildă, ce rămâne pe dinafară din expresia unui talent, neîncăpătoare între obişnuitele margini ale unei formule, oricât ar fi aceasta de cuprinzătoare.

Dacă scriitor clasic e acela pe care-l citim fără să-l mai citim, apoi hotărît lucru, Eminescu e orice altceva. „Clasic" şi „romantic" sunt cuvinte cu biografia şi rostul lor într'o literatură ca aceea franceză, unde reprezintă termenii fireşti ai unui dialog care a început să se desfăşoare de acum trei veacuri. Dar în literatura noastră moldo-valahă, clasic ce poate să însemneze altceva decât un certificat de senilitate sau o etichetă de muzeu al istoriei literare? Şi atunci ce rost mai poate avea celălalt termen necesar al dialecticei clasic-romantic? Fapt este, că cei mai mari scriitori ai noştri, cei mai vii şi mai actuali: Caragiale, Creangă şi Eminescu, nu pot încăpea în nicio formulă şi nu pot fi aşezaţi pe firul niciunei tradiţii.

Poate fi oare explicată apariţia fermecătorului povestitor dela Humuleşti, ca fructul maturizării fireşti a unei evoluţii literare, întemeiată pe tradiţia unor principii îndelung practicate?

Iar Eminescu, datorează el cuiva, acel geniu incomparabil al feeriei care transfigurează elementele de epic şi pitoresc popular din basmul lui Călin, în „Visul unei nopţi de vară" al literaturei româneşti?

Tot atât de puţin însemnătoare şi de puţin caracteristică pentru înţelegerea poetului ni se pare şi cealaltă judecată critică, privitoare la pesimismul lui Eminescu, primită şi transmisă mai departe, de cele mai multe ori pe credit necontrolat, ca un svon anonim din care nu mai deosebeşti partea contributivă a fiecăruia. Negreşit, pentru cunoaşterea lui biografică e necesar să cercetăm adânca înrădăcinare doctrinară a pesimismului eminescian în metafizica voinţei schopenhaueriene; după cum trebue subliniată ostilitatea acestui stoic contemplativ şi eleat convins, faţă de ideea oricărei deveniri, de unde neîncrederea lui implicită în civilizaţie şi progres. Dar „pesimismul" lui Eminescu, ideile lui, nu sunt decât un stimulent al emotivităţii sale, o formă — între altele — a acestei emotivităţi, cum observa cu multă fineţă G. Ibrăileanu (în prefaţa ediţiei de „Poezii" publicată în editura „Naţionala"). Iar ceeace pentru geniul eminescian constituia un stimulent, devine farmec cuceritor şi forţă adânc răscolitoare a cenesteziei noastre, în contactul cu poezia lui.

Generozitatea lirismului eminescian, creator de noui forme prozodice dar mai cu seamă creator de armonie al cărei secret şi a cărei ireductibilă vrajă nu vor putea fi nicicând sleite, ni se înfăţişează sub semnul neîndoelnic al unei robusteţi temperamentale ce se afirmă cu toată plenitudinea în bucuria creaţiei. Amplitudinea orizontului liricei eminesciene, atotcuprinzătoarea ei îmbrăţişare, altfel spus: funcţiunea de limbaj universal pe care o manifestă poezia în opera lui, aceea de-a însuma toate marile teme şi motive călăuzitoare ale cugetării şi sensibilităţii omeneşti, sunt expresia unei personalităţi de covârşitoare bogăţie, a unui „organism complet", cum observa tot Ibrăileanu:

„A avut totul, — scrie regretatul critic ieşean (loc. cit.) — toată gama senzaţiilor, imaginaţia completă, inteligenţa înaltă. El a concentrat în sine vârstele omenirii şi vârstele omului. Emotiv şi imaginativ ca un primitiv, naiv şi curios ca un copil — nou în faţa universului, el a fost în acelaş timp înarmat de cunoştinţi ca un învăţat şi abstractor de idei ca un metafizician".

Oricât ar părea de paradoxal, dar Eminescu e sortit să dureze, şi destinul lui este de a păstra sceptrul unei întâietăţi nediscutate în lirica românească, datorită tocmai elementelor prin care poezia lui s'ar spune că e vulnerabilă, adică generozităţii comunicative a elanului şi faptului de a fi lesne accesibilă din punct de vedere gramatical, făcând astfel cu putinţă transcrierea ei în registrul sufletesc chiar al cititorului ocazional sau „neiniţiat".

Gloria creatorului de valori ale spiritului nu este necesar legată de popularitatea operei lui, care-i poate fi uneori deadreptul dăunătoare. După cincizeci de ani dela moartea poetului, lirica eminesciană, cea mai populară din literatura noastră, rezistă admirabil popularităţii, păstrându-şi neştirbit prestigiul, în admiraţia unanimă a cititorilor, — a celor rafinaţi, ca şi a celor mai puţin pregătiţi pentru înţelegerea poeziei. Ceeace o apără şi de vulgaritatea unora, şi de snobismul acaparator al celorlalţi, este puterea de transcendere a gândirii poetului în lumea simbolurilor şi a ideilor eterne şi farmecul incoruptibilei armonii a poeziilor lui.

Esenţa geniului eminescian e această armonie, a cărei putere de sugestie muzicală i-au recunoscut-o comentatorii, mărturisindu-şi totdeodată şi neputinţa de a-i descifra taina.

MIHAI NICULESCU

Idealism şi moarte

Frumuseţea versurilor în care Eminescu vorbeşte despre moarte, rămâne cea mai îndepărtată de înţelegerea comună, fiindcă această frumuseţe este cea mai lipsită de obiect concret. Nicăeri nu trebue să interpretăm că poetul invocă o moarte reală, psihologică, a cărei prezenţă s'ar anunţa prin dispariţia vieţii. Nu psihologic au înţeles romanticii moartea, ci au gândit-o metafizic. La Eminescu ea împlineşte o funcţie figurativă desăvârşită. Frumuseţea sentimentului ei se explică numai prin subtilitatea acestei figuraţii. Ce figurează moartea?

Ce calitate neştiută are ea în afară de conţinutul tragic, din structura psihologică? Moartea mai poate fi şi un obiect al gândirii metafizice, poate fi considerată ca un domeniu unde se întoarce spiritul după despărţirea lui de corp, adică un domeniu al cunoaşterii deplina. dincolo de timp şi spaţiu, în vecinicie. Pentru un pătimaş al metafizicei, cum era Eminescu, nimic mai bogat în substanţă şi semnificaţii, decât ţinutul ceresc al morţii, pe care, după ce îl popula cu esenţele lucrurilor, îl gândea plastic şi armonios ca în Luceafărul. Hiperion este:

Un mort frumos cu ochii vii.
Ce scântee 'n afară.

Pentru ce „un mort frumos?" Pentrucă moartea cuprinde în sine toate lucrurile „frumoase". Nimic mai clar în „Luceafărul" decât idea platonică, atât de familiară lui Eminescu, fie din lectura directă a textelor, fie din aceea a adaptărilor lui Kant şi Schopenhauer. A contempla frumuseţea morţii este totuna cu a contempla frumuseţea încremenită a ideilor eterne, a adevărului neschimbător şi nemuritor; adică totuna cu a gândi o cunoaştere deplină, în esenţe! Deaici marea seducţiune romantică a morţii. Platon scria foarte limpede: „Nimeni nu vrea să părăsească lumea ceealtă spre a reveni pe pământ, — nici chiar Sirenele, — ci un farmec le ţine înlănţuite pe ele şi pe toţi: atât de frumoase sunt, — se pare, cuvintele pe care le spune Hades!" (Platon, Kratylos, Budé, pag. 81). Hades vorbea frumos fiindcă el cuprindea esenţele, prin el se exprima armonios eternitatea. Victimă aceleaşi seducţii, exclamă şi Cătălina:

O! eşti frumos cum numai'n vis
Un demon se arată!

dar ca şi Hades, Hiperion nu este decât un zeu al morţii, o apariţie înfricoşătoare de pe alt tărîm:

Străin la vorbă şi la port.
Luceşti fără viaţă.
Căci eu sunt vie, tu eşti mort.
Şi ochiul tău mă'nghiaţă.

Insă acest mort „străin" care înghiaţă", este însuşi adevărul nestrămutat „sub raza gândului etern", fiindcă:

Tu eşti din forma cea dintâiu.
Eşti veşnica minune.

Dorinţa cea mai înaltă a muritorilor se îndreapă spre el cu tăria unei sincere şi stăruitoare pasiuni. Şi astfel înţelegem sensul invocării morţii din multe poezii ale lui Eminescu.

Mai departe, mai departe,
Mai încet, tot mai încet,
Sufletu-mi nemângâiet
Indulcind cu dor de moarte.

Dorul de moarte este deci o atitudine metafizică, o meditaţie în cuprinsul celui mai pur platonism: „Mulţi nu înţeleg că adevăraţii filozofi nu caută de cât să înveţe cum să moară şi să rămâie în morte... Căci dacă nu e cu putinţă să cunoaştem nimic desăvârşit din pricina corpului, totuşi rămâne adevărat unul din aceste două lucruri: sau cunoaşterea nu este cu putinţă în nici un chip, sau ea este cu putinţă în morte, deoarece atunci spiritul va fi despărţit de corp şi va exista el însuşi în sine însuşi, cum nu a fost înainte. Şi cât vom dăinui pe pământ, vom fi cu atât mai aproape de cunoaştere, cu cât nu vom avea nicio legătură şi nicio comuniune cu corpul, decât stricta necesitate, şi dacă nu ne umplem cu natura lui, ci rămânem cât mai aproape de el, până ce Dumnezeu ne desleagă. Iar în morte vom fi liberaţi în puritate, de patimile trupeşti, şi vom fi împreună cu fiinţe libere asemenea nouă, şi vom cunoaşte prin noi înşine, esenţele pure; acesta este adevărul: căci nu va fi îngăduit unui om impur, să pătrundă lucrurile pure". (Platon, Phaidon, XI).

Oare nu acesta este „geniul morţii" pe care îl pune Eminescu în cele mai strălucite armonii ale sale? Pe ce cale intelectivă ne putem apropia de strania frumuseţe din:

Par'că mă văd murind: în umbra porţii
Aşteaptă cei ce vor să mă îngroape,
Aud cântări şi văd lumini de tortii.

O, umbră dulce, vino mai aproape,—
Să simt plutind deasupra geniul morţii,
Cu aripi negre, umede pleoape.

O chemare atât de misterioasă trebuie să-şi găsească explicaţia altundeva decât în ceeace pare obiectul ei concret. Pe calea directă a sensibilităţii nu mai cuprindem astăzi romantismul. Gândirea metafizică deschide însă perspectiva idealismului, unde Eminescu se înalţă parcă din ce în ce mai nou, mai seducător, ca însuşi Luceafărul.

CONSTANTIN FANTANERU

Geniul tutelar al rasei noastre

(Urmare din pagina 3-a)

tare; sunt pline de cifre, de date comparative, de nume, de strâmbătăţile îndurate de român, la el acasă şi de dovezi despre acţiunea de prelingere şi infiltrare a străinismului în ţară.

Cea mai mare primejdie pentru existenţa şi desvoltarea României este însă evreimea. Eminescu constată că evreul, spre deosebire de străinii creştini, care se amestecă cu autohtonii şi sunt absorbiţi cu timpul în masa românească, rămâne neasimilabil, fără nicio aderenţă la viaţa băştinaşilor şi totdeauna în opoziţie cu aspiraţiile naţiunei majoritare. El se consideră oriunde fiu al neamului ales şi conştiinţa sa mesianică îi impune să se păstreze departe de orice atingere cu neamurile celelalte ale pământului, urmărind idealul dominaţiei supreme a lui Izrael. Deaceea vizionarul proclamă lupta pe viaţă şi pe moarte pentru eliminarea totală a evreilor din viaţa economică a ţării — aspectul acesta de urgenţă economică îl avea atunci problema — şi preconizează organizarea rezistenţei româneşti în breslele care trebuesc reînviate. Breasla îi apare ca o celulă vie şi sănătoasă a trupului statului, care apără munca şi existenţa românului, şi Eminescu este astfel şi cel dintâiu doctrinar corporatist al nostru şi al Europei.

Recitească bărbaţii noştri de stat articolele eminesciene şi nu vor mai avea nevoe de alte izvoare de inspiraţie pentru formularea principiilor autoritare şi profesionale ale României Noui, căci geniul bipolar al lui Eminescu care a adâncit atâtea probleme metafizice, s'a întors deopotrivă asupra realităţilor tragice din ţară şi a tras linie de foc pentru orientarea tuturor generaţiilor care au venit şi vor mai veni după el. Această linie este însăşi axa Destinului românesc şi cine o urmează nu va greşi niciodată, fiindcă ideile lui Mihail Eminescu sunt axiome sacre şi ineluctabile.

Tineri, voi mai ales, care jinduiţi după un viitor mai bun al ţării acesteia, deschideţi cărţile în care profetul a codificat conştiinţa naţională, îngenunchiaţi şi aplecaţi-vă evlavioşi peste paginile lor, ca peste evanghelii. Pătundeţi-vă de adevărurile pentru care a ars, holocaust viu, plăsmuitorul Doinei şi identificaţi-vă ca el cu suferinţa colectivă a neamului nostru; credeţi în tâmpla lui şi în luceafărul Destinului românesc.

Acesta este singurul omagiu care ar putea fi primit de el, — marele intristat şi spiritul tutelar, Larul rasei noastre.

AL. GREGORIAN

NOTE BIOGRAFICE

(Urmare din pagina 3-a)

judeţelor Vaslui şi Iaşi. Scos din slujbe de adversari politici, Eminescu lucra la „Curierul din Iaşi", unde era prost plătit; devine apoi redactor al ziarului „Timpul", din Bucureşti, la care lucrează dela 1877 până la 1883.

In ziarul acesta conservator a publicat Eminescu articolele sale de doctrină naţionalistă, în care combate amestecul străinilor în conducerea ţării şi preconizează ridicarea păturei ţărăneşti.

In Iunie 1883, Eminescu se îmbolnăveşte şi este trimes de prieteni într'un sanatoriu de lângă Viena, unde stă până în Februarie 1884; pentru desăvârşirea sănătăţii face o călătorie prin Italia, însoţit de un prieten, iar în toamnă se întoarce la Iaşi, ca să primească slujba de bibliotecar. Boala se iveşte din nou între 1886 şi 1887 şi poetul intră în azilul de lângă mânăstirea Neamţului. Vindecarea nu vine definitiv. Eminescu locueşte la Botoşani, cu sora sa Henrieta. Prietenii îl trimet din nou în străinătate. Restabilit vine la Bucureşti, chemat de Veronica Micle, dar în 1889 boala reapare violentă şi genialul poet moare, la 15 Iunie 1889, plâns de marele public, în a cărui conştiinţă pătrunseseră înaltele sale armonii.

Călătoria de studii
a Marelui Voevod Mihai în ţara Năsăudului

Năsăud, 12 Iunie

Duminică, 11 Iunie la ora 9 a sosit în gara Năsăud un tren regal cu Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, însoţit de d. lt. col. adj. Dămăceanu, pr. Nae Popescu, subsecretar de stat; maior Mircea Tomescu, director de studii al şcolii princiare; profesorii: Virgil Arbore, Georgescu Tistu, C. S. Antonescu, Bernhard Capezius, Al. Andronic, dr. C. N. Ionescu, Ion Zamfirescu şi elevii Mircea Ioaniţiu şi Walter Heltman cl. VII. Intre orele 9—10 dim., d. prof. Virgil Arbore a ţinut în vagon, o lecţie de istorie, tratând subiectul „Ţara Năsăudului şi eroismul cătanelor negre".

La ora 10 Măria Sa Marele Voevod, descinzând din vagon, a fost întâmpinat de d. col. Florin Medrea, prefectul judeţului Năsăud, şi d. primar dr. Traian Chitul, care rostind un scurt cuvânt de bun sosit a oferit tradiţionala pâine şi sare. Pe peronul gării se mai aflau d-nii: prof. univ. Cristea Niculescu, prof. I. Moisil, pretor Anton Sirliceanu, maior Cosma, comandantul legiunii de jandarmi; N. Ianul, com. legiunii străjeri; Petre Son, revizor şcolar; maior Bărnuţiu dela inspectoratul reg. al jandarmeriei Cluj, d.-nele M. Sorobetea şi Miţi Sirlincan şi d-şoarele Fl. Tomuţa şi Marioara Sorobetea au oferit Marelui Voevod buchete de flori.

Inalţii oaspeţi au participat la sf. liturghie, oficiată de pr. Ion Bunea în capela ortodoxă şi la catedrala unită oficiată de pr. vicar St. Buşilă, preot G. Bichigeanu, pr. Iacon Chitul şi I. Greabu-Tiha.

Au vizitat, apoi, bătrânul liceu grăniceresc „G. Coşbuc", unde au fost primiţi de elevii şi profesorii şcolii în frunte cu d. director Aurel Sorobetea, care a rostit cuvântul de urare. Au rămas încântaţi de bogăţia muzeului şi colecţiilor ştiinţifice, a bibliotecii profesorilor şi elevilor şi au admirat expoziţia de desen, organizată de d. prof. V. Olteanu. Marele Voevod a primit din partea d-lui dir. Sorobetea primele poezii scrise şi publicate de marele poet al ţărănimii G. Coşbuc.

La muzeul năsăudean, Măria Sa a fost întâmpinat de d. prof. pensionar Iuliu Moisil, care timp de aproape o oră, a vorbit despre faptele mari şi eroice ale înaintaşilor grăniceri, istoria graniţei, a regimentului grăniceresc, a instituţiilor culturale şi economice de aici, conducătorii regionali, valoarea arhivelor din Năsăud, etc. Au impresionat cele 200 scrisori ale lui Mihai Viteazul, cu semnătura originală, drapelul vechiului district, diferitele obiecte de muzeu şi cele vre-o 20.000 volume ale bibliotecii. Aceleaşi preţioase lămuriri, în diferite chestiuni, le-a dat şi d. prof. pens. Virgil Sotropa, membru fondator al muzeului năsăudean. Distinşii oaspeţi au semnat apoi în albumul muzeului, primind, fiecare publicaţii de ale d-lui prof. Moisil şi Sotropa asupra grănicerilor năsăudeni.

După vizitarea comunei Jidoviţa, Măria Sa Marele Voevod şi colegii au ascultat lecţia d-lui prof. Georgescu Tistu despre „Poetul George Coşbuc" desfăşurată în lagăr (vechiul Cadastru).

Pe tot parcursul străzilor, Măria Sa a fost obiectul unor delirante manifestaţii de simpatie.

După masă Măria Sa şi suita au mers în comuna natală a poetului Coşbuc, unde, după ce au vizitat casa, moara, părâul morii şi satul, s'au aşezat în grădina poetului, la umbra plopilor din poezii, făcând lectură din opera marelui poet. In dimineaţa de 12 au plecat la Cuhea-Maramureş.

Condiţiunile de admitere
in liceul industrial de construcţii civile şi edilitare

Pentru pregătirea maeştrilor constructori de lucrări civile şi edilitare, liberi profesionişti, ca: antreprenori de lucrări, desenatori, calculatori şi funcţionari tehnici, funcţionează în Bucureşti liceul industrial de construcţii civile şi edilitare, cu sediul în b-dul Maria nr. 24.

Liceul are cursul inferior şi cursul superior.

Condiţiunile de admitere în clasa I sunt următoarele: Intre 1—29 Septembrie se va depune o cerere de inscriere la examenul de admitere, însoţită de următoarele acte: a) adeverinţa de absolvire a 4 clase primare; b) extractul de naştere; c) actul de botez; d) buletinul de vaccin; e) actul de cetăţenie; f) recipisa de plata taxei de examen, care este de lei 100.

Condiţiunile de admitere în clasa V sunt următoarele:

O cerere timbrată însoţită de următoarele acte: a) Certificatul de absolvire eliberat de una din şcolile specificate mai jos: şcoalele inferioare de meseril, gimnaziile teoretice, gimnaziile industriale, agricole, comerciale şi muncitoreşti, plus toate actele arătate la clasa I la punctul b, c, d, e, f. Cererea împreună cu actele se depun începând dela 1 la 29 Septembrie. Orice informaţiuni în legătură cu materiile din care se va examina se cer la dir. liceului în b-dul Maria 24.

Vara pe Adriatica

ABBAZIA Riviera grande mode. Festivităţi. Sport. Laurana Golf.

GRADO STRAND INCÂNTĂTOR Băi de apă de mare şi nisip.

PORTOROSE Băi de strand şi termale

LUSSINI Insula climatică a bucuriei, Lussinpiccolo Cigale Lussingrande a liniştei şi sănătăţii.

LIGNANO strand deschis de 8 km.

Capodistria-Grignano-Parenzo-Umago Popas maritim ideal pentru familii.

TRIESTE MARI ORGANIZĂRI LIRICE IN CASTELLO DIN SAN GIUSTO TRIESTE

Vizitaţi GROTELE DELA POSTUMIA

SERBĂRILE FESTIVE DIN SALZBURG

1 August — 8 Septembrie

OPERA - TEATRU • CONCERT

Prospecte şi informaţiuni la toate birourile de voiaj şi la Oficiul Turistic German, Bucureşti, Calea Victoriei 114 sau la Direktion der Salzburger Festspiele Salzburg, Festspielhaus.

Sociale - muncitoreşti

Instituţii muncitoreşti şi manifestări profesionale

Coloniile şi excursiile
Camerei de muncă

Comisiunea interimară a Camerei de muncă Bucureşti a ţinut Marţi seară şedinţă sub preşedinţia d-lui Teodor Stroja, asistat de d. secretar general Mircea St. Ionescu.

D. Al. Ardeleanu a făcut un raport asupra modului cum a instalat colonia de ucenici la Slănic-Prahova. Cei 60 de ucenici, vor sta în colonie până la 1 Iulie. Fac zilnic excursiuni, jocuri, băi, exerciţii fizice, etc., sub conducerea unui reprezentant al Străjei Ţării şi a funcţionarilor delegaţi de Camera de Muncă.

*

S'a hotărât amânarea excursiunei la Constanţa dela 18 la 25 Iunie. S'au dat delegaţii consilierilor şi funcţionarilor cari vor participa la excursiunea dela Curtea de Argeş, care are loc la 18 Iunie, cu membrii asociaţiei contabililor.

Duminică 18 crt., au loc trei excursiuni:

La Giurgiu, cu plimbare pe Dunăre (200 persoane, lei 120 de persoană).

La Oltenita-Turtucala (200 persoane, lei 100 de persoană).

La Comana (200 persoane, lei 40 de persoană).

Inscrierile se mai primesc până Joi 15 crt. la sediul Camerei muncă.

*

Ministerul muncii a numit următoarea comisiune de calificare a **technicienilor dentari** de pe lângă Camera de muncă Bucureşti, care va soluţiona cererile technicienilor-dentari domiciliaţi în regiunea Camerelor de muncă din Craiova, Ploeşti, Brăila, Constanţa şi Bucureşti: Dr. Aurel Dumitraş, preşedinte; dr. Petre Stroescu, membru titular, dr. Dumitru Poenaru, membru supleant, Lazăr Tomici, membru technician-dentar, titular; dr. Nicolae Duţescu, membru supleant.

Mandatul persoanelor ce compun această comisie durează până la 1 Octombrie 1939.

O SĂRBĂTORIRE

Advocaţii din contenciosul ministerului muncii, au sărbătorit printr'un banchet la Luzana pe colegul lor d. Ion Bogdan, şeful acelui contencios.

„Munca românească în imagini"

La sediul Uniunei Camerelor de muncă s'a întrunit Marţi juriul pentru decernarea premiilor la concursul „Munca românească în imagini", organizat de maeştrii fotografi din România de către Uniunea Camerelor de muncă cu prilejul implinirii „Centenarului fotografiei". Concursul s'a bucurat de patronajul d-lui prof. M. Ralea, ministrul muncii.

Juriul compus din d-nii: Virgil Molin preşedinte, pictor Jean Nitescu, N. Buzdugan şi N. Samson, delegaţii breslei fotografilor patroni şi G. Georgescu, au încheiat lucrările finale fixând premiile şi distincţiunile atribuite. Lucrările premiate se vor expune în Salonul Fundaţiei Carol I. dela 20—30 Iunie a. c., în cadrul Expoziţiei „Muncă şi Voe Bună".

Inspecţia muncii

D. Mihail Georgean, secretarul general al ministerului muncii a inspectat instituţiile muncitoreşti din Sibiu şi anume: Inspectoratul Muncii unde s'a interesat de lucrările curente, Casa Asigurărilor sociale, Căminul de ucenici, Oficiul de plasare şi Căminul pentru lucrători în căutare de lucru. La Camera de muncă s'a interesat de mersul lucrărilor pentru preschimbarea cărţilor de capacitate profesională şi a luat contact cu reprezentanţii breslelor muncitoreşti, interesându-se de mersul organizării acestor bresle.

Insoţit de d. inginer Roşca preşedintele Camerei de muncă Sibiu, a vizitat de asemeni câteva intreprinderi mai mari din regiunea Sibiului.

Străini respinşi
de ministerul muncii

Ministerul muncii în şedinţa comisiunei migraţiunilor din ziua de 9 Iunie 1939, a respins prelungirea termenului de şedere în ţară a următorilor supuşi străini:

Mohamed Morad, iranian din Galaţi; Leithauser Rudolf, german din com. Jucica Veche; Moise Wedmedev, bulgar din Galaţi; Tudor Stoianovici, iugoslav din Chitila-Ilfov; Layoş Vogh, ungur din Bucureştii Noi.

Cărţi pentru premii şcolare ce se pot oferi elevilor din cursul primar:

Almanachul Universal Copiilor	*Editura Universul*	30
Bibl. Tinerimii nr. I (Roata norocului)	*Ludovic Leist*	20
Biblioteca Tinerimii nr. 2 (Luceferii artei)	*Ludovic Leist*	20
Cei doi feţi logofeţi	*P. Dulfu*	25
Darul visului	*Teodor Castrişanu*	24
Făt Frumos	*C. Apostoliu*	28
Fata cu piezе rele	*Teodor Castrişanu*	24
Flor voinicul	*N. Batzaria (Moş Nae).*	40
Nuelusa Fermecată	*Mihail Negru*	25
Năsdrăvăniile gândului, joc de societate	*Natalia Tănăsescu*	20
O poveste c'un pitic	*V. Dobrescu şi Marin R. Voinea*	30
Păcăleli. Isprăvi minunate din viaţa animalelor	*M. Bilciurescu şi I. Tassu*	24
Pentru copiii noştri, poezii (recitări)	*Teodor Castrişanu*	25
Popestea vulpoiului şiret	*Goethe trad. de E. Boureanu*	50
Povestea unui prinţişor viteaz	*T. R. Popescu (Sibiu) şi Radu Grama*	80
Poveşti	*Mariella Seulescu*	36
Povestea Ghiocelului, acuarele.	*Rodica Grama şi text de Mircea D. Rădulescu*	68
Povestea lui Moş Vremelungă	*O. Tafrali*	28
Prâslea cel voinic şi merele de aur	*Teodor Castrişanu*	34
Rilă Iepurilă	*N. Batzaria (Moş Nae)*	20
Strengărelul	*N. Batzaria (Moş Nae)*	40
Mica Robinson	*N. Batzaria (Moş Nae)*	40
Sandu şi Sanda	*N. Batzaria (Moş Nae)*	40
Poveştile Băboiului	*Zinica*	50
Copiii, florile vieţii	*Marin Predescu*	30

Se găsesc de vânzare la principalele librării din ţară.
Se expediază contra ramburs.
Comenzile se primesc la librăria „Universul" str. Brezoianu 23—25, Bucureşti.

Un adevărat INSTITUT DE INFRUMUSETARE acasă la Dv!

Doamnelor, nu mai aveţi nici un motiv să invidiaţi pe acele femei care-şi îngrijesc frumusetea în institutele de înfrumusetare. Sacrificând 7 minute pe zi pentru îngrijirea tenului, puteţi dobândi şi Dv. o piele fragedă şi catifelată. Pentru aceasta este suficient să întrebuinţaţi zilnic cele 2 creme Pond's "C" (de noapte) şi "V" (de zi) care constituiesc un tratament de înfrumusetare complet. Aceste creme hrănesc epiderma, împiedică formarea ridurilor şi dau obrazului o frăgezime neîntrecută şi un farmec tineresc, care aminteşte vârsta de 18 ani.

Pentru desăvârşirea tratamentului Pond's, întrebuinţaţi şi pudra Pond's, care trebuie aplicată peste un strat protector din crema Pond's "V" (de zi). Pudra Pond's se găseşte în toate nuanţele dorite.

*

Aceste 2 tuburi conţin cele 2 minunate creme Pond's — dar ele mai conţin ceva — o mică broşură în care veţi găsi toate explicaţiile necesare pentru a da tenului Dv. o frumuseţe desăvârşită şi acea frăgezime tinerească, atât de invidiată.

Pond's
COLD CREAM
VANISHING CREAM
PUDRĂ

SANATORUL DELA SCHITUL PĂLTINIŞ

Sanatoriul este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septembrie. Situat la 1100 m. altitudine în cea mai frumoasă regiune climaterică. Inzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare Sanator din străinătate. Preţuri convenabile. Informaţii şi prospecte se cer dela Consiliul Arhiepiscopesc Ortodox Român din Sibiu 8449

FABRICA ROMANA DE CLOPOTE

POLICANDRE ŞI SFEŞNICE BISERICEŞTI

NICOLAE IONESCU & FIU

CEA MAI VECHE FIRMA ROMANEASCA

Furnizorul Curţii Regale şi al Sf. Patriarhii

Bucureşti Splaiul Unirii 73 — Telefon 3.94.54

Sucursale: Craiova, Chişinău, R. Vâlcea, Băiţa

Numai vizitând cea mai mare expoziţie din ţară, de clopote, policandre şi sfeşnice veţi putea obţine o calitate superioară şi la un preţ rezonabil

Băile Eforiei Kretzulescu

Câmpulung-Muscel—Având secţiuni de: Aer comprimat, Inhalaţii, Pulverizaţii, Hidroterapie, Habaduri, Etuve. Băi simple şi cu Săruri. Duşuri scoţiene, etc., se deschid la 30 Iunie. Reducere pe C. F. R. 634

DE PREDAT

PENTRU ROMANIA

patentă italiană internaţională foarte interesantă, pentru prepararea unui concentrat de cafea-supă, analitic curat, fără sediment, dizolvabil în apă fierbinte sau lapte. Utilizarea cafelei redusă la o treime Intrebuinţare, practică, economică, calitatea permanent garantată. Mari posibilităţi de câştig. Rezultatele se pot controla cu prilejul funcţionării modelelor ce se prezintă. Tratative direct personale cu firma ROMUALDO RE-MILANO (ITALIA) — VIA A. SCIESA 15. 4401

aveţi două avantaje:

1) Daţi părului un tratament medical, Shampoon Silvikrin fiind preparat pe baze ştiinţifice.
2) Economisiţi bani, un pachet de Shampoon Silvikrin ajunge pentru două spălături şi costă numai 11 lei.

De vânzare la Farmacii, Droguerii şi Parfumerii

Rasinari

RESTAURANTUL ŞI HOTELUL PĂLTINIŞ ION D. VIDRIGHIN bine amenajat. Minunat loc de recreaţie. Bucătărie aleasă, camere curate, Vineri delicioase. Preţuri moderate. 643

UZINELE COMUNALE BUCUREŞTI

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că în ziua de 5 Iulie a. c. ora 11 dimineaţa, la sediul din Str. Sărindar Nr. 8—10 se va ţine a doua licitaţie publică, pentru darea în întreprindere a executării de canalizări pe diferite străzi din lotul II cuprinse în raza Municipiului Bucureşti.

Garanţia provizorie de 5% din valoarea ofertei, se va depune pentru efecte în recipisa Casei de Depuneri, iar pentru numerar în chitanţa Casieriei U. C. B.

Planurile, caietele de sarcini, condiţiunile speciale şi orice informaţii, se pot lua dela Direcţiunea Tehnică, Serv. Lucrări Noui din Bul. Dinicu Golescu Nr. 1 în zilele de lucru între orele 9—12.

AVOCAT

Dr. VALERIU ROMAN

fost ministru

anunţă că şi-a mutat biroul din Bucureşti în

BRAŞOV, Str. Regele Carol Nr. 37 Etaj I, — Telefon 14.46. 8453

Dr. H. MARTIN

Boalele sufleteşti Psihonevroze

NEVROZA SEXUALA

PSICHO-FIZIOTERAPIE

Consult. 8-11. 2-8. Telef. 40539

B-DUL ELISABETA 3 A

Examene de piloţi ai şcoalei Arpa, la Iaşi

O comisiune aeronautică, formată din d-nii g-ral av. Ramiro Enescu, ing. Egon Nasta, c-dor Stănculescu, c-dor Păun, c-dor Budac şi c-dor I. Tănăsescu, a examinat, la Iaşi, prima serie de piloţi ai şcoalei Arpa, pregătiţi teoretic.

Din 58 de concurenţi au fost respinşi 15.

Zilele acestea se va face la fel la Iaşi, deschiderea şcolarilor.